

La tria per Andreu Loncà

COLL DE NARGÓ

El discurs de la ciència té l'avantatge que, sovint, no et duu només cap als llibres o les pantalles, sinó cap a la muntanya, cap a la natura i cap a la hipòtesi. És un pre-texte perfecte per conèixer l'entorn de Coll de Nargó.

A diferència dels erudits de lletres, que troben plaers en papers, sumits en biblioteques, el geòleg té bona cama, tresca per les serres i estudia, un dia assolellat, la forma dels ous d'una posta de dinosaures. La imaginació, en un sentit primer i pur, és tan necessària com la formulació d'hipòtesis o l'arreglada de dades. Un geòleg és un observador entrenat. Aprèn a mirar les formes de la terra i aprèn a fer-se preguntes. Per aprendre'n, calen mestres.

A Coll de Nargó, tinguérem la sort d'escoltar la paraula de Josep Peralba, professor generós, saturat d'energia,

que coneix com el palmell de la mà tots els topants de muntanyes i colls i, savi com s'ha fet, en pot donar una narració plausible. A nosaltres, que hi anàvem sota la tutela de l'emèrit professor Josep Maria Mata, ens tractà benignament com a estudiants de batxillerat que encara han d'aprendre'n molt.

Al visitant curiós, li recomanaria -i més encara si duu canalla- de passar una estona al Museu Dinosfera, que trobarà a tocar de les escoles del poble. Hi pot trobar un relat molt interessant sobre la història dels dinosaures i uns exemples de fòssils que mereixen l'atenció. En especial, uns fòssils d'una posta d'ous. Al meu entendre, però, és en l'observació de la natura, sempre acompanyat d'un guia coneixent, on pot aflorar l'emoció de conèixer un antisinclinal o un fòssil de palmera de fa 65.000

VISITES.

La Dinosfera de Coll de Nargó.

milions d'anys. Una de tantes lliçons que es poden aprendre té a veure amb la llargada temporal de la història del planeta de la terra i la minúscula durada d'una vida concreta. La nostra. I també, si volen, la tardana aparició d'aquests mamífers curiosos, petits, neguitosos, d'ulls brillants, que estan sempre a la que salta,

anomenats homes. L'altre relat fascinant és l'extinció dels dinosaures i aquesta pervivència insòlita en les aus, que tenen una semblant morfologia.

A Coll de Nargó, en aquesta època immemorial, els dinosaures ponien els ous en indrets amb força vegetació. La mera radiació solar permetia que s'anessin cova. Ara en deduïm les traces en les closques que s'han fossilitzat. Poc en sabem dels embrions, emperò aquestes formes curioses il·luminen els nostres ulls.